

¿Qué fue de Andrés Villarrosa?

d'Oriol Genís i Marc Rosich

Si es fa una cerca a internet del nom d'Andrés Villarrosa, poques traces es poden trobar de la fugaç i rutilant carrera del cantant de *varietés*. Bé, de fet, no se'n troba cap. Enlloc es recorda el seu lema, "el cantante melódico del trémolo metódico". Enlloc es troba documentat el seu pas pels envelats més tronats del país. Ni tampoc ha quedat registrada la fita que va ser el zenit de la seva carrera: els quinze gloriosos dies en què es va mimetitzar amb la pintoresca fauna de la Bodega Bohemia.

Així de fugaç va ser l'estrella. Però això no treu que, per als pocs que la van veure passar, la seva estela fos rutilant. Alguns diran que la seva figura va passar sense pena ni glòria perquè la Barcelona d'aparador dels 90 no era el millor escenari per a la nostàlgia. D'altres pensaran que ni en les circumstàncies més favorables el seu art hauria pogut triomfar. Però, sigui com sigui, Andrés Villarrosa encara viu entre nosaltres i es resisteix a l'oblit.

Ara que han passat més de vint anys, Andrés Villarrosa ha acabat anònimament confinat entre les quatre parets blanques d'una cambra moblada anodinament per Ikea. Però abans de desaparèixer, esborrat definitivament de la memòria, Andrés Villarrosa vol fer el seu cant de cigne particular. Ha tret el perruquí del calaix i les jaquetes llampants de l'armari, perquè tornin a veure la llum del dia. I també ha desempolsat les cintes de cassette dels instrumentals de *playback* que el van acompanyar a les seves actuacions aparentment més memorables. D'aquesta manera, el respectable podrà tornar a sentir les cançons emblema que mai no el van fer famosos, títols oblidables com *Hermano*, *La canción del guau guau*, *Vaya chófer* o *Mambo Caracoles*, que avui en la veu cada cop més tremolosa de l'artista per fi es tornaran... inoblidables.

Fitxa artística

¿Qué fue de Andrés Villarrosa?

d'Oriol Genís i Marc Rosich

Andrés Villarrosa, el cantante melódico del trémolo metódico

Marc Rosich, dramaturgia i direcció

a partir d'una idea original d'**Oriol Genís**

Óscar Machancoses, direcció musical

Producció LA BACANAL

Coreografies Andrés Villarrosa

Tema ¿Qué fue de Andrés Villarrosa? original d'Óscar Machancoses

Agraïments: Jordi Armengou, Pau Plana, Pepe Sánchez-Rico, Aina Bujosa, Roberto G Alonso

Durada: 1h50m

La crítica ha dit:

“L'obra sap navegar per l'equívoc. Per jugar entre la ficció i la realitat. També entre el patetisme i una emoció trista que commou. Oriol Genís, dóna la cara, per aquest Villarroso, que no té la ploma d'Ocaña però sí la seva frescor.”

Jordi Bordes, *Recomana.cat*

<http://www.recomana.cat/CRITICA/3646/3/default.asp?DONDE=1>

“Uns esperen Godot i Oriol Genís espera Andrés Villarroso, "cantant melòdic del trémolo metòdic" i fugaç estrella de la Bodega Bohemia. Espera al Maldà amb la tenacitat del mànager vocacional. Danny Rose a Broadway o Carles Flavià al carrer Lancaster.

Genís ha recorregut a Marc Rosich perquè embasti aquest hilarant 'biopic' musical de la vorera 'cañí' del Raval, tot i que referma entre rialles la sospita que es tracta d'un 'mockumentary' amb irònica distància postmoderna i jocs metateatral. Un divertiment sobre heterònims amb jaquetes de lamé, com Jaume Sisa-Ricardo Solfa. Un espectacle sense etiquetes que només podria defensar tot un artista.”

Juan Carlos Olivares, *Time Out*

<https://www.timeout.cat/barcelona/ca/teatre/que-fue-de-andres-villarroso>

CV Equip artístic

Oriol Genís

L'actor Oriol Genís té una destacadíssima carrera com a actor de text i de teatre musical. D'entre les seves interpretacions, destaca la col·laboració continuada amb el director Xavier Albertí, amb muntatges com ara *Boris Vian constructor d'imperis*, *El professor Bernhardt* de Bernhard, *L'hort de les oliveres* de Comadira, , *Vida privada* de J. M. de Sagarra, *Crónica sentimental de España* de Vázquez Montalbán, *L'home de teatre* de Bernhard, *PPP* a partir de Pasolini, *Troilus i Cressida* de Shakespeare i els espectacles lírics *Càndid*, *La corte del faraón*, *El dúo de la Africana* i *Pinsans i Caderneres*. Tanmateix, també col·labora de manera assídua amb dramaturgs i directors emergents i no tan emergents, com ara Jordi Prat i Coll (*Vespres de la beata Vergine* de Tarantino) Albert Arribas (*Actes obscens a espais públics* de Carnevali, FRAU de Balasch), Lluïsa Cunillé (*Islàndia*, *Carrer Franklin*), Josep Maria Miró (*Gang Bang*), Helena Tornero (*No parlis amb estranys*, *Kabarett Protokoll*), Marc Rosich (*Car Wash*, *La fragilitat dels verbs transitius*), Guillem Clua (*Marburg*). Altres muntatges destacats són *Les noces de Fígaro* de Beuamarchais, *Les criades* de Genet, *Sweeney Todd* de Stephen Sondheim, o *À la ville de Barcelona*.

El 2014 rep el premi a la crítica al millor actor de repartiment per Doña Rosita la soltera de Lorca (TNC) i el 2005 el Premi Wonderland de la Guia del Ocio al millor actor de repartiment per L'home de teatre de Bernhard (Teatre Lliure).

<https://sites.google.com/site/oriolgenis/curriculum-vitae>

Marc Rosich

Marc Rosich (Barcelona, 1973) és dramaturg, director d'escena i traductor. S'ha format en l'escriptura dramàtica a la Sala Beckett. És membre de la productora **Teatre Obligatori** i forma part de l'equip directiu d'**Òpera de Butxaca i Nova Creació**. Ha estrenat, entre altres, els textos següents: **A tots els que heu vingut** (TNC), **A mí no me escribió Tennessee Williams** (Fira Tàrraga), **Limbo** (Gaudí Teatre), **Car Wash** (Romea – Stuttgart), **Rive Gauche** (Sala Muntaner), **N&N** (Sala Beckett), **Party Line** (Sala Beckett), **De Manolo a Escobar**, **Surabaya** (Romea, Finalista Premi Fundació Romea 2004), **Copi i Ocaña** (Teatre Almeria, Tantarantana). Ha escrit els infantils **Renard** amb Clara Peya (Teatre Lliure) i **La dona vinguda del futur** amb Guille Milkyway (TNC, Premi Butaca teatre familiar 2013). Ha col·laborat amb Calixto Bieito en infinitat de projectes internacionals, entre els quals, **Leonce und Lena** (Múnic), **Forests** (CDN, Barbican Londres, Birmingham), **Camino Real** (Chicago), **El gran teatro del mundo** (Freiburg), **Don Carlos** (CDN, Mannheim), **Voices** (Copenhaguen), **Plataforma** (Romea, Edimburg) i **Tirant lo Blanc** (Romea, Frankfurt, Premi de la Crítica de Barcelona al millor dramatúrgia 2009). Ha signat, entre altres, les adaptacions teatrals de **Les alegres casades de Windsor** (Pàrking Shakespeare), **Las dos bandoleras** (Cia Teatro Clásico), **Woyzeck** (Pàrking Shakespeare), **Fuegos** (Mérida), **Hedda Gabler** (Teatre Lliure), **Mequinensa** (TNC), **Falstaff** (CDN), **Pedra de Tartera** (TNC), **L'odissea** (Grec) i **Mort de Dama** (TNC). Ha escrit els llibrets de les òperes **Cantos de Sirena** (Fura dels Baus, Luzerna), **Bazaar Cassandra** (Berlin), **Java Suite** (Basilea), **LByron** (Liceu, Darmstadt), **La cuzzoni** (Darmstadt).

<http://barcelonaplaywrights.com/ca/dramaturgs/marc-rosich/>

Óscar Machancoses

Músico de origen navarro afincado en Barcelona. Realiza estudios en el Conservatorio Pablo Sarasate de Pamplona, Taller de Músics y ESMUC ya en Barcelona. Se ha formado con músicos de la escena jazzística como Joan Días, Joan Monné, Guillermo Klein, Vicenç Solsona, Gorka Benítez, Lluís Vrgés, Kenny Barron o Jorge Rossy entre otros. Se especializa en el acompañamiento musical para danza y teatro y trabaja de forma regular en el Institut del Teatre realizando soporte musical a la docencia y ha dirigido el Colectivo de Músicos instrumentistas de la institución durante siete años liderando diversos proyectos de investigación y formación en el ámbito de la música para las artes escénicas.

En 2008 se enrola en el proyecto La Silibarrera de el Nacionalnoensvol como director musical e intérprete. Participa en diversas producciones teatrales como El Llanto de la compañía Octubre Teatral. Tiene una larga trayectoria como compositor para teatro, cine y publicidad que incluye colaboraciones en la banda sonora de producciones como Los Ojos de Julia de Guillem Morales o Los últimos días de David y Álex Pastor. En 2013 funda la productora y discográfica La Bacanal junto al actor David Verdaguer y desde entonces ha escrito y producido el espectáculo Dos Machos Verdes Fritos, con el que ha realizado más de 30 actuaciones que incluyen el Maldà, el Fast, o el Teatre Lliure, entre otros. También desde La Bacanal ha participado en la creación y producción del espectáculo Kabarett-Protokoll estrenado en 2015 junto a Oriol Genís, Helena Tornero y dirigido por Ester Nadal.

<http://www.labacanal.es/>

Contractació

Oriol Genís 618593767 oriolgenis@gmail.com

Marc Rosich 645881095 marcrosich@me.com

Óscar Machancoses 667662833 oscarmachancoses@gmail.com